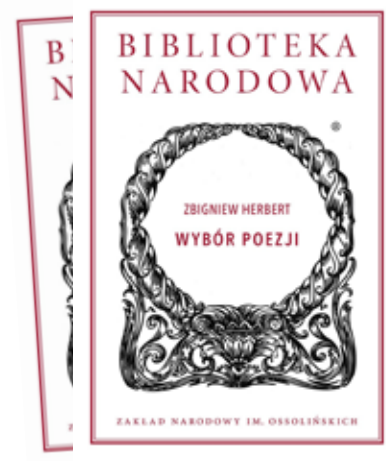

ROK HERBERTA

20. ROCZNICA ŚMIERCI POETY

Zbigniew Herbert jest jednym z tych pisarzy, o których w Polsce mówi się najczęściej. Jego twórczość, znana i ceniona w świecie, jest stawiana obok dzieł Rilkego, Eliota, Audena, Kawafisa. Jego dzieło nie przestaje fascynować czytelników, inspirować twórców. Od czasu jego śmierci co roku ukazują się kolejne poświęcone mu książki.

Rok 2018, w którym mija dwadzieścia lat od śmierci Zbigniewa Herberta, został ogłoszony przez Sejm Rokiem Herberta. W rocznicowe wydarzenia zaangażował się Uniwersytet Zielonogórski reprezentowany przez prof. Małgorzatę Mikołajczak.

Badaczka wzięła udział w Międzynarodowym Kongresie Współczesnej Literatury Polskiej zorganizowanym w ramach XV Warsztatów Herbertowskich w dniach 19-26 września (Warszawa - Kraków - Zakopane), w debacie dotyczącej Herberta-poety, która odbyła się 9 października 2018 r. w ramach Warszawskiego Festiwalu Herbertowskiego w Warszawie oraz w konferencji pod hasłem „Pan Cogito o Bogu” zorganizowanej przez Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu w dniach 23-25 października.

Ponadto w przededniu 94. urodzin poety, 25 października 2018 r. ukazał się w Wydawnictwie Ossolineum „Wybór poezji” Zbigniewa Herberta ze wstępem i w opracowaniu Małgorzaty Mikołajczak. Jest to pierwsza wydana w Bibliotece Narodowej edycja wierszy poety.

Obszerny wybór utworów oraz towarzyszący mu komentarz pozwalają spojrzeć na dzieło Herberta z pewnego dystansu i czytać je na nowo - uwzględniając najważniejsze dlań idee, wartości, tematy, cechy stylu i języka, a także modele recepcji. Na stronie Wydawnictwa czytamy:

Dwadzieścia lat po śmierci Zbigniewa Herberta jego poezja jest ciągle szeroko komentowana przez badaczy literatury, wciąż inspirowa twórców. Nazwisko autora *Struny światła* wymienia się obok nazwisk największych poetów

ZE WSTĘPU DO
„WYBORU POEZJI” ZBIGNIEWA HERBERTA:

**Znamienne,
że legenda poety nie blednie wraz
z sukcesywnym zapełnianiem miejsc pustych
w jego życiorysie. Nie osłabia jej, wręcz
przeciwnie – utrwała i wzmacnia, ogłaszanie
kolejnych listów poety, poświęconych mu
opowieści biograficznych, wspomnień.
Pomimo wysiłku badaczy życie Herberta
wciąż pozostaje nieodczytanym do końca
szyfrem; odbiciem figury
życia-zagadki, powracającej w jego
twórczości i zaprojektowanej, wolno
przypuszczać, również w odniesieniu
do poetyckiego „ja”.**

Zbigniew Herbert (1924-1998) - jeden z najważniejszych twórców polskich i europejskich XX wieku; poeta, eseista, autor słuchowisk radiowych i dramatów. Ukończył prawo i ekonomię, studiował filozofię. Do jego najważniejszych książek należą zbiory poezji: *Struna światła* (1956), *Hermes, pies i gwiazda* (1957), *Studium przedmiotu* (1961), *Napis* (1969), *Pan Cogito* (1974), *Raport z oblężonego Miasta* (1983), *Elegia na odejście* (1990), *Rovigo* (1992), *Epilog burzy* (1998), dramaty *Jaskinia filozofów* (1956), *Drugi pokój* (1958), *Rekonstrukcja poety* (1960), *Lalek. Listy naszych czytelników* (1961), *Listy naszych czytelników* (1972) i zbiory esejów *Barbarzyńca w ogrodzie* (1962), *Martwa natura z wędzidłem* (1993) oraz pośmiertnie wydane *Labirynt nad morzem* (2000) i *Król mrówek* (2001). Laureat licznych nagród literackich polskich i zagranicznych (m.in. nagrody im. Kościelskich, nagrody im. Herdera, nagrody im. Petrarke), członek Akademii der Künste w Berlinie Zachodnim, Bayerische Akademie der Schönen Künste, American Academy and Institute of Arts and Letters. Jego utwory przetłumaczono na kilkadziesiąt języków.

drugiej połowy XX wieku, a jego dzieła są stale tłumaczone, wydawane i czytane w wielu krajach świata. Silna więź z dziedzictwem antyku sprawia, że poezja Herberta ma wymiar uniwersalny, jest powściągliwa formalnie i zdyscyplinowana. Jednak pozorną prostotę i jednoznaczność jego wierszy komplikuje ironia, będąca zarazem figurą artystyczną i postawą wobec bytu.

Wstęp i opracowanie Małgorzaty Mikołajczak ukazują bogactwo twórczości pisarza i są znakomitym przewodnikiem po najważniejszych motywach i tematach tej liryki. *Świat poety nie jest, jak mogłoby się wydawać, białe-czarne. Jest w nim miejsce na szarość będącą ulubionym kolorem twórcy. U Herberta nie ma też krystalicznie czystych bohaterów* - pisze badaczka. Czytane w tej perspektywie wiersze i prozy poetyckie Herberta odsłonią mniej znane oblicze.

W trwającym właśnie Roku Herberta tego tomu nie mogło zabraknąć.

WARSZAWSKI FESTIWAL HERBERTOWSKI

FOT. PAWEŁ BROL

Małgorzata Mikołajczak - kieruje Zakładem Teorii Literatury i Krytyki Literackiej w instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz studiami doktoranckimi w dyscyplinie literaturoznawstwo na UZ. Zajmuje się poezją współczesną i nowym regionalizmem w badaniach literackich. W jej dorobku znajdują się m.in. trzy monografie poświęcone twórczości Zbigniewa Herberta (*„W cieniu heksametru”. Interpretacje wierszy Zbigniewa Herberta*, 2004; *Pomiędzy końcem i apokalipsą. O wyobraźni poetyckiej Zbigniewa Herberta*, 2007, 2013; *„Światy z marzenia”. Echa romantyczne w poezji Zbigniewa Herberta*, 2013), redakcja książki *„Bor nici”. Wątki klasyczne i romantyczne w twórczości Zbigniewa Herberta* (2008) oraz liczne artykuły na temat poety. Członek Komitetu Nauk o Literaturze Polskiej PAN, redaktor naukowy serii „Nowy regionalizm w badaniach literackich”, przewodnicząca rady naukowej serii „Historia Literatury Pogranicza”, członek Zarządu Międzynarodowego Stowarzyszenia Studiów Polonistycznych, kierownik studiów doktoranckich w dyscyplinie literaturoznawstwo na Uniwersytecie Zielonogórskim. W latach 2014-2017 kierowała międzyuczelnianym projektem badawczym finansowanym przez NCN (*„Regionalizm literacki - tradycja i nowe orientacje”*).

MEDAL ZA ZASŁUGI DLA POLITECHNIKI RZESZOWSKIEJ

5 października br., podczas uroczystej inauguracji roku akademickiego 2018/2019 na Politechnice Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza, **prof. dr hab. inż. Józef Korbicz** z Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki otrzymał medal „Zasłużonym dla Politechniki Rzeszowskiej”.

Jest to honorowe wyróżnienie przyznawane przez Senat Politechniki Rzeszowskiej, a nadawane wybitnym pracownikom oraz osobom spoza uczelni szczególnie zasłużonym dla Politechniki Rzeszowskiej. Medal jest przyznawany od 1976 roku.

FOT. BEATA MOTYKA